

Full diocesà

14 de juny del 2020

p4 – Manifest de Corpus de Càritas Diocesana

p8 – Eucaristia per pregar per les víctimes de la pandèmia-dia 19 de juny

A NOMÉS DOS METRES DE TU

La crisi del Coronavirus ha triplicat les necessitats socials. Tot i les distàncies, ens necessiten més a prop que mai.

**COL-LABORA
CADA GEST COMPTA**

Corpus 2020

 Càritas
Diocesana de Solsona

«Els qui mengen aquest pa viuran per sempre»

El Cos i la Sang de Crist / Cicle A

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.» (8,2-3.14b-16a)

Salm responsorial

Glorifica el Senyor, Jerusalem.
(Salm 147)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa. (10,16-17)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el

Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.» (3,16-18)

«El calze de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist?»

«Qui menja aquest pa viurà per sempre»

Joan Mir Tubau, prev.

La solemnitat del Cos i de la Sang de Crist, estesa a tota l'Església llatina pel papa Urbà IV l'any 1264, pot ser una bona ocasió per a llegir o rellegir les pàgines que el Catecisme de l'Església Catòlica dedica al sagrament de l'Eucaristia, i, també, l'ensenyament dels papes Joan Pau II i Benet XVI en sengles documents dedicats al mateix sagrament. Recordem-ne alguns anunciats: l'Eucaristia és font i cim de tota la vida cristiana; acció de gràcies i lloança al Pare; memorial de la Passió, Mort i Resurrecció del Crist; presència real del Crist en el pa i el vi consagrats; àpat del Senyor; penyora de la glòria futura; misteri de fe, de comunió i de missió; sagrament de la caritat...

Tota aquesta riquesa doctrinal no se'n pot anar riu avall. Cal acollir-la i fer-ne vida. Per això diem que anar a missa compromet, tant personalment com comunitàriament. La llista de compromisos —d'urgència diversa— és llarga: participar en l'Eucaristia de manera plena, conscient i activa; menar una vida cristiana coherent; adorar el Santíssim Sagrament; formar un sol cos, superant les divisions; ajudar els més pobres i edificar una societat més equitativa i fraterna; compartir els béns; donar resposta a les qüestions socials candents; ser custodis de la creació...

L'Eucaristia és el centre de la comunitat eclesial. La vida cristiana, doncs, porta a l'Eucaristia i l'Eucaristia porta a la vida. Fer-ho així és començar a tastar la promesa de Jesús: «Qui menja aquest pa, viurà per sempre.»

La imatge

El Pa repartit, el Vi del calze compartit. El Pa i el Vi, aliments en molts sentits: tenen tant de contingut simbòlic les espècies eucarístiques! Alimenten la fe de l'ésser humà, en són testimoni i manifestació. Constitueixen la presència del Senyor enmig dels fidels; i creen comunitat: de gent dispersa en fan un sol poble amb la tasca missionera de la caritat i de l'anunci arreu.

Pa i vi (2013). Lou Ann Bagnall

Agenda

Lit. hores: Setmana III

15 dilluns

—Santa Maria-Micaela del Santíssim Sagrament
1Re 21,1-16/Salm 5/Mt 5,38-42

16 dimarts

—Sant Ferriol
—Sant Quirze i Santa Julita
1Re 21,17-29/Salm 50/Mt 5,43-48

17 dimecres

—Sant Ismael
—Sant Raineri
2Re 2,1.6-14/Salm 30/
Mt 6,1-6.16-18

18 dijous

—Sant Ciríac
—Santa Paula
Sir 48,1-14/Salm 96/Mt 6,7-15

19 divendres

El Sagrat Cor de Jesús
Dt 7,6-11/Salm 102/1Jn 4,7-16/
Mt 11,25-30

20 dissabte

L'Immaculat Cor de Maria
2Cr 24,17-25/Salm 88/Lc 2,41-51

21 diumenge XII de durant l'any / Cicle A

—Sant Lluís Gonzaga
Jr 20,10-13/Salm 68/Rm 5,12-15/
Mt 10,26-33

Manifest de Corpus de Càritas Diocesana

Càritas Diocesana Solsona

Avui festa del Corpus, com cada any, celebrem també el Dia de la Caritat, aquest any marcat per la pandèmia de la Covid-19, que ha provocat i provoca una situació social, sanitària i econòmica certament difícil.

Davant d'aquesta situació Càritas, seguint l'exemple de Jesús, és sempre la primera en estar al costat dels mes febles.

Per això avui us volem recordar que potser si que, –per recomanació de les autoritats sanitàries–, hem tingut que tancar les esglésies, però la caritat, la caritat amb majúscules, no tanca, no pot, no ha de tancar.

Per aquesta raó Càritas manté, dins del

possible, i amb les mesures sanitàries de protecció, els serveis per donar suport a les persones que ho necessiten.

Des de Càritas no podem deixar d'ajudar, no podem deixar de socórrer i d'atendre als nostres germans, i més avui, quan més ens necessiten, les portes de Càritas han de restar obertes i al servei de tothom que així ho demani.

És per això que Càritas us demana avui, de forma molt especial, la vostra col·laboració econòmica, el vostre donatiu, per així sostenir l'activitat socio-caritativa que amb el vostre ajut Càritas duu a terme.

Gràcies a l'avançada per ajudar-nos a ajudar!

Necrològica

Mn. Antoni Comellas i Cunill

Durant aquestes setmanes en què el full diocesà no ha pogut sortir en format paper, hi ha hagut dues defuncions de dos preveres de la nostra diòcesi de Solsona. Publiquem doncs en aquesta pàgina la ressenya de Mn. Antoni Comellas i en la següent la de Mn. Joan Bajona. Mn. Antoni Comellas va néixer el dia 16 d'agost de 1930 a Sant Salvador de la Vedella, va ser ordenat prevere el dia 19 de juliol de 1953. Durant els anys del seu ministeri presbiteral va servir pastoralment les parròquies de Bellpuig, Tàrrega, Bergús, Mollerussa, Ametlla de Merola, Navàs i Anglesola i les colònies de Cal Vidal i Cal Manén. També va exercir els càrrecs de Delegat d'Acció Social i de Pastoral Sanitària, Arxipreste de Mollerussa, del Pla d'Urgell i de Navàs, Rector Consultor i Administrador de la Finca Pallarés de Dalt. Mn. Antoni Comellas va morir el dia 24 de març de 2020 a la Residència Hospital Pere Màrtir Colomé de Solsona. Donem gràcies a Déu pel seu ministeri. Al cel sia.

Retorna la Mare de Deu gòtica del s. XIV a Tàrrega

Josep Castellà

En la celebració de la Festa de la Pentecosta i de la Visitació de Maria, el passat diumenge 31 de maig, se celebrà el retorn i benedicció de la Mare de Déu gòtica del segle XIV al primer temple targarí. Una imatge que l'any 2007 es diposità al Museu Comarcal d'Urgell-Tàrrega per a la seva restauració i conservació. Després a petició del propi museu fou cedida per formar part d'una exposició permanent dedicada a la "Tragèdia al Call Jueu. Tàrrega 1348", fins a finals de l'any 2018.

En el transcurs de la Missa Major de les 12 del migdia a Santa Maria de l'Alba, presidida pel rector de la Unitat Pastoral Parroquial de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, en el moment de l'ofrena, i després de fer una breu explicació dels orígens i el retorn de la imatge, i pronunciar una breu oració, es procedí a la solemne benedicció de la mateixa.

La imatge estigué situada durant molts anys i fins el 2007, en una fornícula de la façana lateral de la Parroquial que dona al carrer del Carme. Aquesta imatge sembla provenir de l'antiga església romanico-gòtica la qual s'enfonsà el 1672. Al ser d'alabastre tot fa pensar que estava col·locada a l'interior, ja que l'alabastre és molt sensible a l'acció de l'aigua i canvis de temperatura. El fet que la fornícula data de l'any 1676 i que el temple actual no estigué acabat fins el 1742, indica que la nova col·locació fou durant aquests anys.

La figura de la bonica imatge de la Mare de Déu és representada dempeus amb el Nen Jesus i mesura 90 cm. d'alçada i 33 d'amplada. A partir d'aquest 31 de maig ha quedat situada al costat esquerra de la Capella de les Santes Espines.

Al final de la seva benedicció s'escoltaren uns llargs aplaudiments. I acabada l'eucaristia els feligresos s'atansaren a contemplar-la tot recollint una estampa commemorativa del seu retorn després de tretze anys.

Necrològica

Mn. Joan Bajona i Pintó

El dia 15 d'abril va morir Mn. Joan Bajona i Pintó, prevere del bisbat resident a Balsareny, a l'edat de 87 anys.

Mn. Joan va néixer el dia 16 de setembre de 1932 a Sant Llorenç de Morunys i fou ordenat prevere el dia 17 de juliol de 1955.

Des d'aleshores va servir pastoralment la parròquia de Navàs, la Colònia Soldevila, fou ecònom de Balsareny, arxipreste de Navàs, membre de l'equip parroquial de Balsareny i membre de la Comissió diocesana de Música.

Mn. Joan va residir a Balsareny fins que uns dies abans de morir va ser ingressat a l'Hospital de Manresa.

Preguem per Mn. Joan que el Senyor l'aculli al seu costat. Agram el seu ministeri presbiteral a la nostra diòcesi, ACS.

El dia del Sagrat Cor, un dia de pregària pels sacerdots

La solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, el pròxim divendres dia 19, és també la Jornada Mundial de Pregària per la Santificació dels Sacerdots, una intenció que fou establerta en el seu moment per sant Joan Pau II.

Recentment, el papa Francesc ha escrit una carta als sacerdots de la diòcesi de Roma davant la quantitat de correus electrònics i cartes que ha rebut durant aquests mesos de quarantena i confinament pel coronavirus.

El Sant Pare escriu: «Tots hem escoltat durant aquest

temps de quarantena els nombres i percentatges que dia rere dia ens assaltaven, hem tocat el dolor de la nostra gent amb les nostres mans.» Però el Papa posa l'accent en el fet que les estadístiques «tenien noms, rostres i històries compartides».

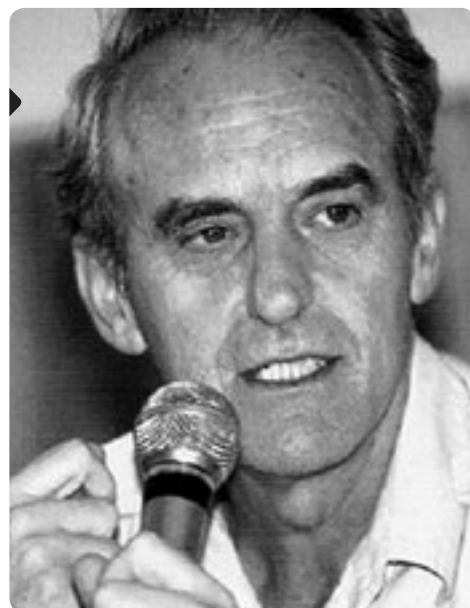
També insisteix que ells, com a comunitat presbiteral, «no han estat aliens a aquesta realitat i no l'han estat pas mirant per la finestra; xops en la furiosa tempesta, han fet esforços per ser presents i acompanyar les seves comunitats: han vist venir el llop i no han fugit ni abandonat el ramat».

Perdó davant el judici del crim de la UCA

Aquesta setmana ha començat a l'Audiència Nacional, a Madrid, el procés a dos ex-militars salvadorens acusats de ser els autors intel·lectuals i materials dels crims de la Universitat Centreamericana del Salvador.

Un crim que commocionà l'Església i que està sense resoldre. Fou el 16 de novembre de 1989 quan van ser assassinats sis jesuïtes --entre ells quatre espanyols, amb Ignacio Ellacuría (foto)-- i dues treballadores de la universitat.

Amb motiu d'aquest procés judicial, la Companyia de Jesús ha emès un comunicat en què es mostra disposada «a perdonar els qui van planejar i executar aquest horrible crim». Un perdó que no és obstacle perquè es compleixi l'objectiu que «es conegui tota la veritat i es dedueixin les responsabilitats respectives, la qual cosa es fa a través del sistema de justícia».

El perill actual del racisme als EUA

Dura declaració dels bisbes nord-americans

Dur comunicat de l'episcopat nord-americà davant l'assassinat de George Floyd, que ha encès grans protestes als EUA: «Tenim el cor trencat i estem fastiguejats i indignats en veure un altre vídeo d'un home afroamericà assassinat davant els nostres propis ulls.»

En el text, la Conferència de Bisbes Catòlics dels Estats Units adverteix que «el racisme no és una cosa del passat o simplement un tema polític menyspreable sobre el qual s'ha de tractar quan sigui convenient». Per als prelats, es tracta d'un «perill real i actual que ha d'anfrontar-se».

En relació amb les manifestacions, els bisbes advoquen perquè siguin «protestes pacífiques no-violentes», però, no obstant això, fan un pas endavant en subratllar: «fem costat a les comu-

nitats que estan mostrant la seva indignació de forma apassionada».

Per altra banda, la visita que després dels disturbis ha realitzat el president americà Donald Trump al Santuari Nacional de Sant Joan Pau II de Washington ha causat polèmica.

Per a l'arquebisbe de Washington, Wilton D. Gregory, és «desconcertant i censurable que qualsevol instal·lació catòlica es permeti ser tan atroçment mal utilitzada i manipulada d'una manera que viola els nostres principis religiosos». Des de la Casa Blanca es va defensar la visita com un esdeveniment per a promoure la llibertat religiosa al món. Trump ha signat una ordre executiva sobre el suport financer dels EUA a programes internacionals en pro de la llibertat religiosa.

El llibre

Montserrat, un Magníficat de roca

Bernabé Dalmau

Publicacions de l'Abadia de Montserrat. 135 pàgines
44 euros

El P. Bernabé Dalmau, director de «Documents d'Església» i ben conegut pels seus nombrosos llibres, ens ofereix una suggestiva panoràmica del culte a Montserrat a partir de la lapidària frase de sant Joan Pau II que dona títol a l'obra.

Els tres conceptes de Roca, Magníficat i Montserrat permeten passar de la funcionalitat litúrgica dels espais sagrats a la devoció popular mariana a través de la descripció de la vida sacramental, en el marc de les particularitats de l'any litúrgic.

Hi ha una volguda mescla d'història, narració, reflexió i costumari, i també alguna exemplificació, sense pretendre dir-ho tot. S'hi ha afegit la traducció castellana i anglesa.

Preguem i reconeixem

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El proper divendres, dia 19 de juny, festa del Sagrat Cor de Jesús i jornada de pregària per la santificació del clergat, he convocat tots els capellans de la diòcesi per a una jornada sacerdotal. Serà la primera reunió de tot el presbiteri diocesà i en la celebració de l'eucaristia a la catedral tindrem present diverses intencions.

En primer lloc, tots els preveres renovaran les seves promeses sacerdotals. Enguany no fou possible el Dilluns Sant en el marc de la Missa Crismal a causa de la pandèmia. Hem escollit aquesta data tan sacerdotal i ens farem ressò de la invitació de la Santa Seu a congregar els preveres per a un temps de pregària i fraternitat en vistes al creixement de la nostra santedat sacerdotal.

En segon lloc, agraiem els 50 anys de fidelitat sacerdotal de Mn. Sebastià Pijuan. Tot el clergat diocesà festeja els qui són testimoni de lliurament fidel en el ministeri. Des de la distància, perquè ell es troba a l'Uruguai, ens unirem a la seva acció de gràcies.

En tercer lloc, pregarem per tots els capellans que han mort en el darrer any. Pregarem, però, més especialment, per Mn. Antoni Comellas i Mn. Joan Bajona, que van deixar-nos durant el confinament. Tot i que vàrem poder extremunciar-los i acompanyar amb una oració la sepultura de les seves despulles, aquest dia oferirem l'eucaristia per ells amb la presència d'un gran nombre de preveres, com és tradicional al nostre bisbat, i la participació dels seus familiars.

Finalment, pregarem per totes les víctimes d'aquesta pandèmia a la diòcesi de Solsona. La majoria van morir en la solitud del confinament. Llurs familiars sofriren l'absència de comiat i a més la impossibilitat de rebre

l'escalf i el condol dels propers i el consol de la missa exequial. Alguns, varen agrair la companyia del rector de la parròquia que els va acompanyar amb una pregària al cementiri.

No tenim dades exactes, ja que només són públiques per comarques, però calculem que, aproximadament, han mort a la nostra diòcesi unes 250 persones a causa del Covid-19. A la nostra diòcesi, per la seva realitat socio-política i territorial, no veig adient fer un funeral oficial convidant familiars dels difunts i a autoritats civils. Més aviat, s'escau que en aquelles parròquies en les quals la mortalitat ha estat molt alta, es faci un funeral general a nivell local i s'ofereixi a tots els familiars la possibilitat de celebracions més particulars. Amb tot, però, aprofitarem aquesta trobada on cada rector representarà les víctimes de les seves parròquies per a pregar per ells i els seus familiars. Certament, aquesta celebració serà pública i tothom, respectant l'aforament permès d'un 50%, hi podrà participar. Conscients, però, que potser encara no hi haurà mobilitat completa entre les nostres dues regions sanitàries, retransmetrem la celebració pel canal youtube del Bisbat de Solsona.

